

BARCELONA POESIA GAIA GINEVRA GIORGI

L'animale nella fossa
L'animal a la fossa
The animal in the pit

Versopolis

Versopolis es va crear l'any 2014 com una plataforma europea de poesia que genera noves oportunitats per a poetes europeus emergents.

Versopolis finança la **traducció d'una selecció de treballs de poetes emergents a l'anglès i altres idiomes europeus** i també dona suport a la **mobilitat d'aquests poetes** organitzant-los participacions com a convidats en diferents festivals literaris europeus. Té el suport del programa "Creative Europe" de la Comissió Europea.

A finals del 2023, 33 festivals s'hauran afegit a la plataforma Versopolis, cosa que la converteix en la principal plataforma de poesia del món.

Versopolis

Versopolis came to life in 2014 as a European poetry platform that creates new opportunities for emerging European poets.

Versopolis supports the **translation of a selection of emerging poets' works into English and other European languages** and also supports **poets' mobility** by organising a number of guest appearances at different European literary festivals. It is supported by the European Commission's Creative Europe programme.

By the end of 2023, 33 festivals will have joined the Versopolis platform, which makes it the largest poetry platform in the world.

GAIA GINEVRA GIORGI

L'animale nella fossa

L'animal a la fossa

The animal in the pit

Traductor de l'italià al català

Eloi Creus

Traductora de l'italià a l'anglès

Lucia Lo Bianco

**Ajuntament
de Barcelona**

ÍNDEX

Biografia	5
il suo negarsi	6
el seu negar-se	6
his denying	7
ho perso le braccia	8
he perdut els braços	8
my arms lost, a stiff tongue	9
il buio largo viene così:	10
l'àmpla fosca ve així:	10
that's the way wide darkness comes	11
dalla spaccatura azzurrina della terra	12
de l'esquerda blau cel de la terra	12
from the blue rift of the earth	13
nostro padre somatizza in noi la sua rovina	14
el pare somatitza en nosaltres la seva ruïna	14
our father lays his downfall blame on us	15
a contare i cadaveri	16
a comptar cadàvers	16
having to count corpses	17
di nuovo combino le giuste sostanze	18
de nou combino les substàncies justes	18
again I'm combining the right substances	19
: un faro bianco mi ha accecato sulla strada	20
: un far blanc m'ha encegat pel carrer	20
: a white lighthouse has made me blind on the street	21

Fotografia
Claudio Capana

GAIA GINEVRA GIORGI

Gaia Ginevra Giorgi és poeta, artista sonora, dramaturga i performadora.

És una artista i investigadora activa transversalment en el camp de les arts performàtiques, que desenvolupa pràctiques de recerca i metodologies per a una reescriptura afectiva i política dels paisatges (urbans i rurals). Les seves intervencions utilitzen experimentació sonora i dispositius participatius in situ per produir hàbitats efímers, espais per a una imaginació corporeïtzada i radical.

Les seves pràctiques integren l'escriptura, el so, la veu i els dispositius analògics. Crea històries sonores (Racconto Concreto amb Demetrio Cecchitelli, Oceans 2021) i performances participatives in situ. Va ser cocomissària de *walk so silently that the bottoms of your feet become ears* (Fango Radio), va concebre i codirigir RADURA (Vertical Music, 2022). És fundadora i membre dels col·lectius performàtics Extragarbo i Call Monica. És artista resident a Radio Raheem.

Gaia Ginevra Giorgi is a poet, sound-artist, dramaturg and performer.

An artist and researcher transversally active in the field of performing arts, she develops investigative practices and methodologies for an affective and political rewriting of (urban and non-urban) landscape. Her interventions use sound experimentation and site-specific participatory devices to produce ephemeral habitats, spaces of embodied and radical imagination.

Her practice integrates writing, sound, voice and analogue devices. She creates sound stories (Racconto Concreto w/ Demetrio Cecchitelli, Oceans 2021) and site-specific participatory performances. A co-curator of *walk so silently that the bottoms of your feet become ears* (Fango Radio), she conceived and co-directed RADURA (Vertical Music, 2022). She is a founder and member of the Extragarbo and Call Monica performance collectives. She is a resident artist at Radio Raheem.

il suo negarsi
il mio negarmi
il mio annegare
mastico la notte — non mi do tregua
faccio uno strazio

— quel mio stritolare con la bocca
le cose che non ci sono più
o non ci sono ancora
quelle che non sono riuscita a stringere
abbastanza forte

da tenere con me

el seu negar-se
el meu negar-me
el meu negament
mastego la nit — sense treva
quina tortura

— aquell meu triturar amb la boca
les coses que ja no hi són
o no hi són encara
aquestes que no he aconseguit estrènyer
prou fort

per retenir-les amb mi

his denying
my denying
my drowning
I chew the night away — never give up
it's such a torture

— that grinding of mine with the mouth
what is not there anymore
and what is not there yet
the ones I couldn't squeeze
strong enough

to keep with me

ho perso le braccia — la lingua anchilosata
le caviglie inchiodate al materasso
la verticalità appartiene ai palazzi,
l'orizzonte ai morti e alle figlie impazzite
che pregano e aspettano
la capitolazione del giorno

he perdut els braços — la llengua anquilosada
els turmells enclavats al matalàs
la verticalitat pertany als palaus,
l'horitzó als morts i a les filles embogides
que pregunten i esperen
la capitulació del dia

my arms lost, a stiff tongue
my ankles nailed to the mattress
verticality belongs to the buildings,
the horizon is for the dead and the daughters gone mad
praying and waiting for
the surrendering of the day

il buio largo viene così:
quando sei l'animale nella fossa.

l'ampia fosca ve així:
quan ets l'animal dins la fossa.

that's the way wide darkness comes
when you're the animal in the pit.

dalla spaccatura azzurrina della terra
come una bambina hai preso la mira
e sparato al centro della tempesta:

le tue apparizioni nuvolose
nella fluorescenza dei bicchieri
(svaporano) al chiarore violaceo del risveglio

perché mi fiorisci dentro a ogni sonno
silenzio e abbandono

(cresco falena devota alla tua luce di pietra)

come posso perdonare questo tuo non essere più
di ossa e respiro – in stato di carne e declino
come posso perdonare i corpi degli altri – il mio polso che batte
se io di te non ho che stracci di luce,
lo scheletro intoccabile della tua giovinezza

de l'esquerda blau cel de la terra
com una nena has apuntat
i disparat al mig de la tempesta:

les teves aparicions nuvoloses
en la fluorescència dels gots
(s'evaporen) a la claror violàcia del despertar

perquè em floreix a dins a cada son
silenci i abandó

(creixo falena devota a la teva llum de pedra)

com puc perdonar aquest teu ja no ser
d'ossos i respir — en estat de carn i declivi
com puc perdonar els cossos dels altres — el meu pols que batega
si jo de tu no tinc sinó parracs de llum,
l'esquelet intocable de la teva joventut

from the blue rift of the earth
like a little girl you took aim
and fired into the storm:

your cloudy appearances
in the fluorescence of the glasses
(evaporate) in the violet glow of awakening

because you bloom inside me with every sleep
silence and abandonment

(I grow moth devoted to your stone light)

how can I forgive your not being anymore
of bones and breath – in a condition of flesh and decline
how can I forgive other people's bodies – the beat of my pulse
if you've only left me rags of light
the untouchable skeleton of your youth

nostro padre somatizza in noi la sua rovina
come prolungamenti dei suoi arti
manifestiamo disturbi che non ci riguardano

io mastico la notte i suoi fallimenti
frantumo nervi denti e affanni
tengo stretto

el pare somatitza en nosaltres la seva ruïna
com prolongacions de les seves arts
manifestem trastorns que no ens pertoquen

jo mastego de nit els seus fracassos
faig miques nervis dents i penes
m'hi aferro fort

our father lays his downfall blame on us
as if it were the extension of his limbs
we show disturbances that do not concern us

I chew his failure at night
shattering nerves teeth and woes
holding tight

a comptar cadàvers
me'n resten pocs
— non piés restes ni cendres
non més parts per assejblar

la matèria amb què reacciono
ha superat la postura de la carne
— el fenomen de la descomposició
és substància aèria, pòstuma
improvisada. És del fantasmàtic
que ara m'he d'ocupar

codifico signatures, xifres fàtues
del text urbà, que és històric,
espectral i llampant
des d'aquesta distància
les claus d'entrada per l'aparició
són el somni i el volteig:
el primer és el privilegi de l'espectador
el segon, en canvi, és el risc del pas,
de l'estrip que ve
quan un cos que encara tremola
estén la mà cap al subtil

a comptar cadàvers
me'n resten pocs
— no més restes ni cendres
no més parts per conjuntar

la matèria amb què reacciono
ha superat la postura de la carn
— el fenomen de la descomposició
és substància aèria, pòstuma
improvisada. És del fantasmal
que ara m'he d'ocupar

codifico signatures, xifres fàtues
del teixit urbà, que és històric,
espectral i llampant
des d'aquesta distància
les claus d'entrada per l'aparició
són el somni i el volteig:
el primer és el privilegi de l'espectador
el segon, en canvi, és el risc del pas,
de l'estrip que ve
quan un cos que encara tremola
estén la mà cap al subtil

having to count corpses
few are left
–no more remains or ashes
non più parti da assemblare

the matter I use to react
has overcome the posture of the flesh
–the phenomenon of decomposition
is air substance, posthumous improvisation.
It's phantasmatic I've got to care about now
che ora mi devo occupare
I codify signature, fatuous figures
of the urban context, which is historic,
ghostly and clear, che è storico,
from this distance
the access key for the apparition
is dream and twirling: l'apparizione
the first is the privilege of the beholder
the second is the risk of the breakthrough, instead,
of the tearing coming
when a still quivering body
reaches out for subtlety
allunga la mano verso il sottile

having to count corpses
few are left
–no more remains or ashes
–no more parts to be assembled

the matter I use to react
has overcome the posture of the flesh
–the phenomenon of decomposition
is air substance, posthumous improvisation.
It's phantasmatic I've got to care about now

I codify signature, fatuous figures
of the urban context, which is historic,
ghostly and clear
from this distance
the access key for the apparition
is dream and twirling:
the first is the privilege of the beholder
the second is the risk of the breakthrough, instead,
of the tearing coming
when a still quivering body
reaches out for subtlety

dicompta condàire de giuste sostanze
~~stabiliscentis~~
 e omnia piasces ni cendres
 in tres parts per conjuntar
 fili d'erba, ossa e sassi
 la matèria amb què reacciono
 facis per un lado el tretzè i el torn
 un el còr de nòrde i l'altre el posició
 és un hisop a la tièria, pòstuma
 imprevista de còr del fantasma
 fa un solc profund
 ma io allento i tessuti
 edificio signaturæ, xifres fàtues
 del teixit urbà, que és històric,
 espèctacle i l'amparucio le dita con il ghiaccio,
 de disques i diàgrams, di linee della tua pelle tesa
 la clausa d'art de la pòrta l'apèrtó, una vocale piena
 són el somni i el volteig:
 el primer és el privilegi de l'espectador
 el segon, en canvi, és el risc del pas,
 de l'estrip que ve
 quan un cos que encara tremola
 estén la mà cap al subtil
 de nou combino les substàncies justes
 estableixo nexes
 amb saviesa treno
 brins d'herba, ossos i rocs
 faig un nus estret estret

una creu de roba hivernal
 i vidres trencats
 sobre el ventre encara carrega
 fa un solc profund
 però jo afluixo els teixits
 i faig un cau

en la fosca d'estiu em cremo els dits amb el gel,
 defineixo la trama, les línies de la teva pell tibant
 i celeste en el llençol un esclat, una vocal plena

again in condaining the right substances
establishing connections
wisely in the act, né ceneri
grass blades, human sand bones

light trying on strict logic
has a soft wit at the cost of the carne
and broken glass della decomposizione
è so labuzza d'ing post belly
impingvate e p del fantasmatico
blue Balmis de the fatras up
and make a den
codifico signature, cifre fatue
del the urban dark è stobion
I find the damp the lines of your strained and blue
clair que to chistanza
le chiavi d'accesso per l'apparizione
sono il sogno e il volteggio:
il primo è il privilegio dello spettatore
il secondo, invece, è il rischio del varco,
dello strappo che viene
quando un corpo che ancora freme
allunga la mano verso il sottile

having to count corpses
few are left
–no more remains or ashes
–no more parts to be assembled

the matter I use to react
has overcome the posture of the flesh
–the phenomenon of decomposition
is air substance, posthumous improvisation.
It's phantasmatic I've got to care about now

I codify signature, fatuous figures
of the urban context, which is historic,
ghostly and clear
from this distance
the access key for the apparition
is dream and twirling:
the first is the privilege of the beholder
the second is the risk of the breakthrough, instead,
of the tearing coming
when a still quivering body
reaches out for subtlety

: un faro bianco mi ha accecato sulla strada
ora sono la volpe che torna nel bosco
con l'impronta di una mano sulla schiena

: un far blanc m'ha encegat pel carrer
ara soc la guineu que torna al bosc
amb l'empremta d'una mà damunt l'esquena

: a white lighthouse has made me blind on the street
now I'm the fox coming back from the wood
with a handprint on my back

Gaia Ginevra Giorgi

L'animale nella fossa

L'animal a la fossa

The animal in the pit

Poemes extrets del llibre *L'animale nella fossa* publicat per Miraggi Edizioni l'any 2021

© **de l'edició:** Ajuntament de Barcelona. Institut de Cultura

© **dels textos:** l'autora

Imatge del festival

Erik Estany i Tanit Plana

Disseny gràfic

La Juani Studio

Correcció de textos

Linguaserve I.S. S.A.

Traducció al català

Eloi Creus

Traducció a l'anglès

Lucia Lo Bianco

Impressió

Uan-tu-tri

Consell d'Edicions i Publicacions de l'Ajuntament de Barcelona:

Jordi Martí Grau, Marc Andreu Acebal, Águeda Bañón Pérez, Xavier Boneta Lorente, Marta Clari Padrós, Núria Costa Galobart, Sonia Frias Rollon, Pau González Val, Laura Pérez Castaño, Jordi Rabassa Massons, Joan Ramon Riera Alemany, Pilar Roca Viola, Edgar Rovira Sebastià i Anna Giralte Brunet.

barcelona.cat/barcelonallibres

www.versopolis.com

Dipòsit legal

DL B 8629-2023

VERSOPOLIS

Financiado por
la Unión Europea

vers/ l'error és no equivocar-se. Imad Abu Sàleh
prompt/ elogi de l'error dels cables submarins d'internet.
seed: 1722, steps: 25, size: 800x800, time: 13s

**Ajuntament
de Barcelona**

**Barcelona
Ciutat de la
Literatura
UNESCO**